

sker, som lever dør, kan ikke føde en Jernbane, de kan ikke give den noget videre at bestille, og det vil derfor blive en umaadelig dyr Drift, det vil blive en stor Udgift for de Mennesker, som kommer til at anlægge Jernbanen, og da det er dem, som ejer den anden Jernbane, siger de: Vi vil være fri herfor; vil de have en Jernbane anlagt deroppe, saa lad den Kommune, gennem hvilken Jernbanen skal gaa, eventuelt sammen med Staten bygge den, men lad os blive fritagne for den. Vi, som har Aktier i den anden Jernbane, er ikke tjente med, at man tvinger os til ogsaa at tage Aktier her, som vil forringe Udbyttet for os af den Jernbane, vi een Gang har faaet bygget.

Endvidere hævder vi — at det er et Spørgsmaal, som først og fremmest Kommunerne deroppe og ikke andre skal afgøre; de kunde forstaa, om Staten stillede sig, saaledes som den gør, hvis der var Udsigt til en Gevinst for Statskassen derved, men da det eneste, Statskassen kan opnaa derved, er at faa en ringere Forrentning af de Penge, den har staaende i de bestaaende Jernbaner, indser de ikke, hvorfor Staten stiller sig saaledes, som den gør, og det er kommet til Orde, at man ikke forstaaer, at Ministeriet ikke vil tage Hensyn til de kommunale Raads store Flertal deroppe, naar Ministeriet i dette Øjeblik staaer i Begreb med at gennemføre en Grundlovsændring, hvorved man i høj Grad vil støtte sig til de kommunale Raad og give dem Indfyldelse paa dansk Politik. Jeg er ganske enig med Regeringen deri, men saa forstaaer jeg heller ikke, at man i et saadant Spørgsmaal vil stille sig i Modsetningsforhold til de kommunale Raad. Jeg beder den højtærede Trafikminister om at stille sig velvilligt og at rette sig efter de kommunale Raads Gang paa Gang udtalte Ønske. Naar det er sagt, at der ved en Generalforsamling var Flertal for, at Bestyrelsen skulde søge den Koncession, tør jeg maaske gøre opmærksom paa, at det, saa underligt det lyder, er blevet hævdet af interesserede Kommunalmed, der var mødt som Repræsentanter for deres Kommuner, at naar de havde givet en saadan Bemyndigelse i sin Tid, var det nærmest en Misforstaaelse. Man havde ment, at Stiftamtmanden, der fik Bemyndigelse, havde stillet sig anderledes, end han har gjort, og at de, om de end ikke var blevet ført bag Lyset, saa dog havde været for tykpandede til at kunne se, hvor man vilde hen. Derfor var det kommet til at staa saa galt med Sagen, som det gør. De ønsker derfor saa skarpt som muligt

at udtale, at det store Flertal af Kommunerne ikke ønsker denne Bane; hvis de vil betale den i den paagældende Kommune sammen med Staten, saa har man ikke noget imod det, men de ønsker saa stærkt som muligt udtalt, at de Kommuner, der ejer Frederikshavn—Fjerritslev-Banen, ikke ønsker at komme til at bygge denne Linie.

Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) sagde i Slutningen af sit Foredrag, at denne Sag ikke bør behandles politisk, og deri er jeg ganske enig med ham, men jeg tør ogsaa sige, at Sagen deroppe behandles ganske upolitisk, for saa vidt man med politisk mener partipolitisk. Folk af alle politiske Partier, Højremænd, Frikonservative, Folk af Venstre, Radikale, Socialdemokrater, stemte ved sidste Generalforsamling paa mig som Forhandlingsleder, og dette turde tyde paa, at man ikke regnede den Sag, der skulde forhandles, som en partipolitisk Sag. Endvidere udtalte Statens Repræsentant, Stiftamtmand Brun, paa Generalforsamlingen, at ved denne var Sagen kommet ind i sit rette Leje, dette nemlig, at det kun er en økonomisk Sag for Kommunerne, og at den skal behandles ud fra dette Synspunkt. Men naar det nu er en økonomisk Sag for Kommunerne, og det ikke kan paavises, at denne Jernbane har nogen som helst Berettigelse i den Forstand, hvori man ellers taler om Berettigelse ved Anlæg af Jernbaner, ser jeg ikke rettere, end at det vil være mest demokratisk og mest i Overensstemmelse med sunde Forhold, at Regeringen siger som saa: Naar de Kommuner, der ejer Banen mellem Fjerritslev og Frederikshavn, ikke ønsker at bygge denne Gren til, nuvel lad dem saa være fri. Jeg anmoder den højtærede Trafikminister om at stille sig velvilligt til det Ændringsforslag, som er stillet i saa Henseende, og jeg anbefaler det ærede Ting at vedtage det.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Næste Møde holdes paa Mandag den 20. Januar Kl. 1, med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af anden Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1913 til 31. Marts 1914.

Mødet hævet Kl. 4¹⁰.